

tigt kunne blive beslagnet af Opkøbere fra disse Lande, og det er Muligheden af at forhindre dette, der findes i Loven af 7. August. Hvis denne Lov bortfalder uden nogen Erstatning i saa Henseende — og man synes jo ved Afviklingen kun at have Tanke for, hvad der skal bevares, men slet ikke for, at der muligvis kan blive Brug for nye Bestemmelser —, kan jeg ikke se andet end, at vi vil blive meget vanskeligt stillet; jeg kan ikke se rettere end, at der kan tilbagebringes ganske utaaalelige Forhold her i Landet, hvis Administrationen ikke har Myndighed til at gribe ind for at forhindre saadanne Vareopkøb fra de hungrende Landes Side.

Ordføreren (Jørgen Pedersen): Til det ærede Medlem fra Aarhus (Harald Jensen) skal jeg bemærke, at det ærede Medlem kun har gentaget, hvad vi ved forskellige andre Lejligheder har hørt, at Rigsdagen stoler han ikke paa. Derimod stoler han paa den højtærede Minister. Jeg tror ikke, at Rigsdagen i Almindelighed kan være bekendt at indtage det Standpunkt, at den ikke stoler paa sig selv, og det forekommer mig, at Rigsdagen under hele Krigen, naar man har henvendt sig til den i Tilfælde, hvor det var nødvendigt at træffe Bestemmelser til at sikre de smaa, hvad de trænger til, og hindre Udbytning af dem, har taget en saadan Stilling, at det ikke er forsvarligt nu at sige, at den stoler vi ikke paa, det er fagre Ord; men fagre Ord og Løfter regner vi ikke med. Naturligvis kan det ærede Medlem have det Standpunkt, men jeg maa for mit Vedkommende og paa Rigsdagens Vegne protestere mod den Opfattelse.

Den højtærede Indenrigsminister fremhævede forskellige Vanskeligheder, som kan komme, og som vi ikke kan forudse, og han opholdt sig længe ved et enkelt Forsøg paa at opskruer Prisen paa en indført Vare langt ud over det rimelige. Af den ærede Ministers Fremstilling kan jeg skønne, at de amerikanske Svineopdrættere faar ikke meget for deres Flæsk, det var jo ikke særlig dyrt, da det med alle paa-løbende Omkostninger kom hertil. At der saa blev gjort Forsøg paa at skruer Prisen op til ganske urimelige Højder, tror jeg ikke, nogen af Flertallet billiger, og jeg

tvivler ikke om, at naar den Tid maatte komme, da Loven bortfalder, og det skal tages under Overvejelse, hvilke Bestemmelser det er nødvendigt at opretholde, man da vil tage fornødent Hensyn til saadanne Forhold og ganske villigt vil forlænge de Bestemmelser eller give nye Bestemmelser, som maatte være nødvendige for at forhindre den Slags uheldige Forhold. Det er rigtigt nok, at naar der er tilstrækkeligt af en Vare, regulerer Konkurrencen Prisen, og naar der ikke er tilstrækkeligt, er der Betingelser for at skruer Prisen op, naar man kan enes derom, hvad de handlende jo hyppigt kan. Men hvordan det vil stille sig inden den 1. Juli, er der ingen, der ved, og naar man taler om 1. Juli, maa man dog erindre, at Talen er kun til Dels om 1. Juli, thi de Bestemmelser, der ikke maatte være ophævede inden den Tid, falder ikke bort den 1. Juli, de bliver ved at bestaa seks Uger efter.

Naar den højtærede Minister her ligesom i Udvalget lægger saa overordentlig megen Vægt paa, at netop paa det Tidspunkt vil man være saa optaget af andre meget vigtige Opgaver, at det vil være urigtigt at give Rigsdagen ogsaa disse Forhold at beskæftige sig med, maa jeg sige, at jeg tror, at den Betragtning meget vanskeligt vil blive forstaaet af Befolkningen i Almindelighed. Naar der straks efter denne Lovs Stadfæstelse nedsættes et Udvalg bestaaende af 8 Rigsdagsmedlemmer til at sysle med alle de endnu bestaaende Bestemmelser, som er trufne i Henhold til denne Lov, og de har 3 Maaneder til dette Arbejde og naturligvis vil være opmærksomme paa, hvilke Vanskeligheder der i denne Tid maatte kunne indtræffe, og hver Maaned vil faa Underretning om, hvorledes Forholdene stiller sig, forstaar jeg ikke, at de ikke inden det Tidspunkt skulde være nogenlunde klare over, hvad det maatte være nødvendigt at opretholde, og hvad der med god Grund kunde afskaffes. Særlig naar de har 6 Uger derefter til at overveje de Bestemmelser, der endnu ikke til den Tid er bortfaldet, forstaar jeg ikke, at de ikke i Tiden til midt i August Maaned skulde kunne blive nogenlunde klare over, hvad det endnu er nødvendigt at opretholde, og jeg tror, at